

220617

Ellen White litade på Gud

Några veckor senare tog vi ångbåten från Portland på vår väg till Boston. Det blåste upp en våldsam storm och vi var i stor fara. Båten rullade fruktansvärt och vågorna slog in genom hyttfönstren. I damernas hytt var rädslan stor. Många bekände sina synder och ropade till Gud om nåd. Några ropade på jungfru Maria att hon skulle bevara dem, medan andra högtidligt lovade Gud att om de nådde land skulle de ägna sina liv åt att tjäna honom. Det rådde skräck och förvirring. Medan båten gungade vände sig en dam till mig och sa: "Är inte du skräckslagen? Jag antar att vi kanske aldrig kommer att nå land." Jag berättade för henne att jag hade gjort Kristus till min tillflykt, och om jag var färdig med mitt arbete kunde jag lika gärna ligga på havets botten som någon annanstans. Men om mitt arbete inte var utfört skulle allt vatten i oceanen inte kunna dränka mig. Jag litade på Gud. Han skulle föra oss tryggt i land om det skulle ära honom.

Översättning: S. Gundler